

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.422 van 23 november 2011
in de zaak A. 202.490/XIV-33.705**

In zake : Dawa Dhondup PASANGTSANG
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Marleen De Soete
 kantoor houdend te 8420 De Haan
 Nieuwe Steenweg 146
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de Minister van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 17 november 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 16 november 2011 van de directeur van de gevangenis van Brugge waarbij hem 7 dagen strafcel wordt opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 november 2011 om 11.30 uur.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Mathieu Malfait, die loco advocaat Marleen De Soete verschijnt voor de verzoeker, en attaché Xaveer Laureyns, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberghe heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is gedetineerd in de gevangenis van Brugge.

3.2. Op 14 november 2011 wordt lastens de verzoeker een rapport aan de directeur opgesteld wegens de volgende feiten:

“Gedetineerde kreeg te horen dat hij niet meer mocht gaan werken in WP4 vandaag, omdat er niet genoeg werk was. Daarop begon hij te roepen, en ik citeer "You're all a bunch of motherfuckers, everyone wants to fuck me, the whole system fucks me, it's time I fuck them back...!" etc...

Een paar minuten later ging hij naar de douche en was hij nog steeds aan het doorrazen. Aan mijn aanmaning om kalm te blijven, gaf hij geen gevolg en beantwoordde het met "Fuck you, motherfucker!" In het terugkomen van de douche idem dito...

Terug op cel begon hij op zijn deur te bonken en schoppen en te roepen dat hij onmiddellijk de P.A. moest zien. Ik deelde hem mee dat dat niet onmiddellijk ging maar dat ik het ging navragen, maar dat was niet naar zijn zin, het moest onmiddellijk gebeuren. Hij bleef maar roepen en kloppen en schoppen op de deur en dreigde uiteindelijk om mij op mijn gezicht te kloppen...

In samenspraak met PBAP Dekeyser Danny en PA Provoost Bjorn, werd dan beslist om hem in de veiligheidscel onder te brengen, voor zijn eigen veiligheid en die van de beambten.

Op weg naar de veiligheidscel, in de gang tussen secties 36 en 34, werkte hij opeens erg tegen, probeerde in het rond te slaan en probeerde hij ons te laten vallen door tegen onze benen te schoppen. Daarop werden we genooddaakt om hem te boeien en naar de veiligheidscel te dragen.

In de veiligheidscel aangekomen, weigerde hij om zijn kleren uit te doen en de kleren van de veiligheidscel aan te doen, waarop we dus genooddaakt werden hem zelf te ontkleden.”.

Op dezelfde dag legt de gevangenisdirecteur de verzoeker “plaatsing op een beveiligde cel”, met “fouillering van het lichaam”, als voorlopige maatregel op.

3.3. Op 16 november 2011 wordt de verzoeker, in aanwezigheid van zijn raadsman, omtrent de ten laste gelegde feiten gehoord.

Dezelfde dag legt de gevangenisdirecteur aan de verzoeker de tuchtsanctie van 7 dagen strafcel, voorlopige maatregel inbegrepen, op, van 14 november 2011 om 9 u tot en met 20 november 2011 om 9 u en dit ingevolge “de opzettelijke aantasting van de fysieke integriteit van personen, of de bedreiging daarmee”.

Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“Betrokkene minimaliseert de feiten sterk. Hij ontkent ze zelfs gedeeltelijk, de feiten in het rapport staan nochtans duidelijk omschreven.

De gevangene die zich schuldig maakt aan bedreigingen, beledigingen of gewelddaden hetzij tegen het personeel van de strafinrichtingen, hetzij tegen andere gevangenen worden strenger bewaakt of afgezonderd. (Art. 614 Wetboek van Strafvordering). Beledigingen verstoren het sociaal klimaat in de inrichting.

De gedetineerden moeten gehoorzamen aan de personeelsleden en alles volbrengen wat deze hun opleggen om de orde te handhaven en de reglementen uit te voeren. (Art. 77, Algemeen Reglement Strafinrichtingen)

De gedetineerde moet de bevelen of instructies opvolgen van het personeel met betrekking tot de handhaving van de orde en de veiligheid en tot de uitvoering van de reglementen. (Basiswet, art.106 § 2)

De gedetineerde heeft tot plicht er zorg voor te dragen dat hij door zijn gedrag ten opzichte van het personeel, medegedetineerden en andere personen de orde en de veiligheid niet in gevaar brengt of verstoort (Art. 106 § 1 van de Basiswet 12.1.2005)

Het gedrag van de gedetineerde is een gevaar voor de goede orde en veiligheid in de inrichting.

De Directeur heeft de dwingende plicht om de orde en de veiligheid o.a. ten aanzien van het personeel, gedetineerden en goederen te handhaven. (cfr. art. 105 § 2 van de Basiswet 12.1.2005)”.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Uiterst dringende noodzakelijkheid

De aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid

5.1. De verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing onmiddellijk werd uitgevoerd, zodat hij onmiddellijk werd opgesloten op strafcel en met de nadelen van die beslissing werd geconfronteerd. Hij zet voorts uiteen dat de tuchtsanctie hem op 16 november 2011 werd medegedeeld en dat hij zijn verzoekschrift op 17 november 2011 aan de Raad van State heeft overgemaakt, zodat hij met de vereiste diligentie is opgetreden.

Beoordeling

5.2. Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn herleid, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid op het eerste gezicht onbetwistbaar zijn. Een verzoeker die meent een beroep te moeten doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid moet bijgevolg alleszins aantonen bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid te zijn opgetreden.

5.3. Vastgesteld wordt dat de verzoeker zijn vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid met een enig verzoekschrift -waarin derhalve, naast deze uiterst dringende schorsingsvordering, ook de nietigverklaring van de bestreden beslissing wordt gevorderd- en niet met een afzonderlijk verzoekschrift heeft ingesteld. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 16, § 3, tweede lid, juncto artikel 8, tweede lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, vindt in dergelijk geval artikel 3bis van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: het algemeen procedurereglement) toepassing. Deze laatste bepaling vindt geen toepassing in het geval de schorsingsvordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid met een afzonderlijk verzoekschrift wordt ingediend.

5.4. Overeenkomstig artikel 3bis, 2° van het algemeen procedurereglement wordt het verzoekschrift niet op de rol ingeschreven indien het niet vergezeld is van het vereiste aantal eensluidend verklaarde afschriften. Niettegenstaande de verzoeker zijn verzoekschrift op donderdag 17 november 2011 ook per faxbericht aan de Raad van State had toegezonden, heeft de griffie van de Raad van State eerst op maandag 21 november

2011, dit is nadat de uitvoeringstermijn van de bestreden beslissing reeds was verstreken, het door de verzoeker op 17 november 2011 ter post aangetekend verzonden enig verzoekschrift, met afschriften, ontvangen en heeft zij pas dan kunnen vaststellen dat het enig verzoekschrift het vereiste aantal bij te voegen afschriften bevatte en op de rol diende te worden ingeschreven.

5.5. Gelet op wat voorafgaat, is de verzoeker, door zijn vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid middels een enig verzoekschrift en derhalve niet middels een afzonderlijk verzoekschrift in te dienen, niet met de vereiste diligentie en alertheid opgetreden.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig november tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf, griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Stephan De Taeye